

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniæ, 1613

Cap. 2. De modo doctrinæ tradendæ, siue de methodo exhortationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](#)

*Cap. 2. De modo doctrinæ tradendæ,
sive de methodo exhortati-
onum.*

2 Parūm certè proderit, exactè nosse, quid sit prædicandum nisi modū benè prædicandi quis nouerit. Quocirca de methodo, ut in capite proximo polliciti sumus, nūc agendum est. Principiò igitur Magistrum in Domino vehementer hortamur, ne fortuitò procedat, & absque methodo, prout sotulerit, exhortari, satis esse censeat. Sic enim, nunquam discipulos satis erudit, dogmata confundet, nihil certi Novitij è concione reportabunt, & anno expleto rogati de doctrina tradita, respondebunt profectò, se nihil didicisse; vix enim, in compagno illo exhortandi modo, aliquid se discere depræhendūt.

2 Loquatur ergo à consilio, & tractatū aliquem ex ijs, quos recensuimus à principio usque ad finem persequatur: illoquē absoluto aliud incipiat similiter, & absoluat. Exemplum sit, tractatus Orationis à primordio, ad finem usque disserit.

fertè expositus, & discipulis coaptatus, ita vt absoluto illo, partes orationis exercere, communes orātium errores vitare nouerint. Exemplum alterum fit, tractatus de passionibus ab initio ad finem usque percursus, & Nouitijs adeò distincte traditus, vt eo audito, iam se ipsos introspicere, passiones suas dignoscere, & aduersus eas bellum gerere possint. Idem pariter, de tractatione alias qualibet dicendum, nempe, vt si de virtute aliqua, puta, de Obedientia dicere incipiat, principia eius virtutis capita exponat, & ponderet; ita vt Nouitijs, quid obedientia sit, quæ circumstantiae ad perfectum eius usum requirantur, quæ sint vitia obedientiæ integritatem corruptentia, pernoscant. Hoc quippe modo, mirum dictu est, quantum in monasticæ disciplinæ peritia, praxi que proficiant. Profectò breuius, quam inexperti credant, noui fratres purgantur, & non modica ex parte perficiuntur.

3 Neque huic doctrinæ methodo obstat occasio multiplex occurrētes Nouitorū culpas corripiendi; quarum correptio

reptio si differretur , restincto illarum sensu, aut inutilis, aut parùm vtilis foret quia correptio ordinariè breuis esse debet , ac proinde tempus persequendis tractatibus cœptis non adimit: aut certè si ob circumstantias correptio alicuius culpæ integrum exhortationē exposcat non inde concluditur, vt passim id contingat , & omnis exhortationum ordo perturbandus sit.

4 Iam igitur hoc posito, vt Magister nō fortuitò prædicet, supereft vt aliam modi seu methodi obseruationem accipiat, quæ non in rerum, quæ tractantur, ordine, sed in ipso dicendi modo consistit: qui certè modus licet non sit omnibus communis(Dei quippè donum est) est tamen absque dubio mirabilis methodi perfectio , quo ad fieri potest, à Magistris omnibus exquirenda . Modus ergo hic ex rationum connexione, actionum decorum, verborumque proprietate conflatur . Cōnexio rationū mirificè prodest, ad erudiēdum, & illuminandum, decorum actionum ijs quæ dicuntur vitalem quādam vim ingenerat , quæ ad mouendum magnoperè confert verborum pro-

proprietas proculdubio delectationem parit.

5 Studeat ergo Magister quæ dicturus est, aptè disponere, rationesquie paucas, & expensas ad exhortationes singulas cōnectere. Studeat decoris gestibus proferre, vultum, vocem, totiusquē corporis motum, loco & personis attemperare, excessum, vehementiam, vocis elationem nimiam, quæ ad mites Nouitiorū animos instruendos minimè necessaria sunt, vitare. Studiat denique verba propria sine affectatione sententijs adaptare, superflua quæquie præcidere, doctrinam, quæ distinctè tradi debet, verborum confessione non obtenebrare. Et quidem obseruationes hæ ex ipsa benedicendi arte spontè sua nascuntur: Magister verò his contetus esse non debet: sed diuinæ gratiæ auxilio debet inniti: ut si talento careat, spiritus diuinus copiosius adsit, si habeat, spiritu eodem dotes naturæ perficiantur, ad animos discipulorum excolendos.

Cap.